

Črna žena.

Zgodovinski roman. — Priredil Javoran.

(Dalje.)

France je napeto poslušal. Sapa mu je zastajala, srce se mu vrtelo, kaj naj stori? — Prav blizu njega je rastel gost jelšev, ki naj se li skriva vanj? Iz grma bi lahko opazoval vse okrožje, on spada pod njegovo stražo, njega bi panihče ne opazil. — Samo par skokov in že je bil pri grmu. Hitro je priskočil, kako je nenadoma objavilo okoli vratu dvoje rok in nad glavo je opazil dvoje žarečih oči. Na uho so mu pa že donele besede, z jekom skoro zadušene besede:

„O, ljubi Radko, zopet te imam! Slednjič si vendar zopet moj! Radko zakaj si mi napravil to?“
„Nigana, nikar ne ravnaj nepremišljeno. Moja služba je nezprosna; kdor bi položil le roko name ali če bi pokazal le najmanjši znamenje nasilja, ga moram prestobiti, pa če si tudi ti ali tvoji rojaki!“

„Mene prestobiti?“ je divje kričala ciganka, „prebodi me, tu stojim pred teboj, mirno in tiho — le zabodi mi meč v srce in potem greš lahko k svoji beli punčari!... Svojo dušo si mi že tako vzeti in brez tvoje duše gane ni življenja!“
Pri teh besedah je ciganka odstopila par korakov od njega in obstala mirno kokor drevo.

„Grozna si, Nigana,“ je vzdihoval France; „s svojim početjem onesrečiš sebe in mene! Premisli vendar, na straži ne smem govoriti z nikomur... Zdaj sem te poslušal tako dolgo in če se to izve, bom moral za to pretrpeti težke kazni, ali bom moral iti celo v ječo. Pojdi, Nigana, pojdi proč!“
„Zaradi mene ti ni treba trpeti kazni, ljubi, dobri mož! Toda tako te vendar ne smem zapustiti... Zopet te moram videti — zopet te moram imeti!“

Od dalje se je začel vojaški klic.
„Za božjo voljo te prosim, Nigana, pojdi proč!“ jo je silil France; „patrola prihaja; če te najdejo tukaj, sva oba izgubljena.“

„Ne bodo me videli, že grem, Radko, a še te moram videti. Povej Radko, boš-li jutri ob tej uri zopet tukaj?“
„Da, še dve noči bom stal tu na straži; toda vedi, da na straži ne smem govoriti; to je strogo prepovedano.“

„Samo prišla bom, Radko; saj ti ni treba z menoj govoriti.“
„Ti pa govoriš z menoj in vendar jaz ne smem na nič drugozgled kakor na stražo... Ti se ne moreš zdržati, da bi ne govorila jaz pa ne smem prelomiti svoje dolžnosti. Bolše bo, da zamenjam svojo stražo z drugim mestom... Toda pojdi proč, Nigana, — pojdi — pojdi! Če te najdejo tu, te bodo vjeli in zaprli.“

„Ne grem, dokler mi ne obljubiš, da jutri zopet prideš. Ne bom govorila s teboj — niti besediče ne, — samo da te bom videla in da bom pri tebi!“
„Da, jutri zopet pridem, Nigana, toda sedaj teci, da te ne opazijo!“
Strastno mu je stisla še roko v slovo in nato je skočila kakor neverica v grm in izgubila v njem.

(Dalje prihodnjič.)

pa duhovnik v Bjelini odvezal od moje besede. Prost sem in svoje življenje sem daroval cesarju!“

„Radko! Radko! Ali je res? Ti si prost? Osvobodil si se? — Nigane ne poznaš več? Nigana ti je tuja, preslaba; več ne maraš zgorale ciganke!... Zopet hočeš proč med divje gore, k zlatolasi ženi!... Toda prisegam ti pri svetlih zvezdah, da ne smeš biti srečen z njo, tega nikakor ne pustim — Za teboj pojdem, če treba na konec sveta, in če te najdem pri njej umorim njo in tebe!“

„Nigana, brzaj svojo strast,“ je rekel mož žalostno, „saj nimaš vzroka, da bi postala ljubosumna... Zalkve v svojem življenju ne bom videl več. Ne pojdem med gorenske gore, marveč v krvavo vojsko; tam me bo sprejela bleđa smrt v svoje naročje. Če bom umrl za domovino, bom vsaj vedel, zakaj sem živ.“

„O, Radko, ljubi Radko, tudi smrti te ne pustim! Svoje življenje moraš dati meni in nikomur drugemu in tudi smrti ne!... Kri, rožna kri na tvojem ljubem obrazu! — ne, ni mogoče, pri tej misli se kar tresem! — Rajša, kakor da bi videla tebe mrtvega, rajša umrjem jaz!... V vojsko ne smeš! Naročil bom svojim rojakom da te bodo skrivaj odpeljali, tako da te cesar ne bo nikdar več dobil!“

„Nigana, nikar ne ravnaj nepremišljeno. Moja služba je nezprosna; kdor bi položil le roko name ali če bi pokazal le najmanjši znamenje nasilja, ga moram prestobiti, pa če si tudi ti ali tvoji rojaki!“

„Mene prestobiti?“ je divje kričala ciganka, „prebodi me, tu stojim pred teboj, mirno in tiho — le zabodi mi meč v srce in potem greš lahko k svoji beli punčari!... Svojo dušo si mi že tako vzeti in brez tvoje duše gane ni življenja!“
Pri teh besedah je ciganka odstopila par korakov od njega in obstala mirno kokor drevo.

„Grozna si, Nigana,“ je vzdihoval France; „s svojim početjem onesrečiš sebe in mene! Premisli vendar, na straži ne smem govoriti z nikomur... Zdaj sem te poslušal tako dolgo in če se to izve, bom moral za to pretrpeti težke kazni, ali bom moral iti celo v ječo. Pojdi, Nigana, pojdi proč!“
„Zaradi mene ti ni treba trpeti kazni, ljubi, dobri mož! Toda tako te vendar ne smem zapustiti... Zopet te moram videti — zopet te moram imeti!“

Od dalje se je začel vojaški klic.
„Za božjo voljo te prosim, Nigana, pojdi proč!“ jo je silil France; „patrola prihaja; če te najdejo tukaj, sva oba izgubljena.“

„Ne bodo me videli, že grem, Radko, a še te moram videti. Povej Radko, boš-li jutri ob tej uri zopet tukaj?“
„Da, še dve noči bom stal tu na straži; toda vedi, da na straži ne smem govoriti; to je strogo prepovedano.“

„Samo prišla bom, Radko; saj ti ni treba z menoj govoriti.“
„Ti pa govoriš z menoj in vendar jaz ne smem na nič drugozgled kakor na stražo... Ti se ne moreš zdržati, da bi ne govorila jaz pa ne smem prelomiti svoje dolžnosti. Bolše bo, da zamenjam svojo stražo z drugim mestom... Toda pojdi proč, Nigana, — pojdi — pojdi! Če te najdejo tu, te bodo vjeli in zaprli.“

„Ne grem, dokler mi ne obljubiš, da jutri zopet prideš. Ne bom govorila s teboj — niti besediče ne, — samo da te bom videla in da bom pri tebi!“
„Da, jutri zopet pridem, Nigana, toda sedaj teci, da te ne opazijo!“
Strastno mu je stisla še roko v slovo in nato je skočila kakor neverica v grm in izgubila v njem.

(Dalje prihodnjič.)

ČE SI ŽALOSTEN ALI OTOŽEN

poseti naš **Ely Opera House**

kjer bodeš videl krasne, naj-novejše premikajoče slike, obsegajoče črtice iz celega sveta. Slike so jako ponudljive in tudi zabavne. — Menjavamo jih vsak dan. — Za obilen poset se priporoča **VOĐSTVO**.

Prepričajte se o istinitosti!

Poskusite enkrat sodček našega najboljšega rdečega vina iz Euclid gradja. Za pristnost jamčim, ker ga lahko rabi vsak mašnik pri sv. dartzvi. Vina imam veliko v zalogi. Cena \$24.00 barrel. Postrežba točna in v popolno zadovoljnost.

Za obilna naročila se priporoča

Louis Leh,
trgovec z vinom
1033 62nd St., N. E., CLEVELAND, O.

Stari telefon: Cole 264-A.
Novi telefon: Calumet 436-L.

Frank Brand

TRGOVEC

Z GROCERIJU. MESOM IN KONFEKCIJSKIM BLAGOM
201-203 Commonwealth Ave.,
NEW DULUTH, MINN.

Priporoča se Slovincem in Hrvatom v obilen poset. Cene zmerne.

John Bartol

CHISHOLM, MINN.

Grocerijska prodajalna

NAJSTAREJSI SLOVENSKI TRGOVEC V MINNESOTI. PRIHRANIM VAM DENAR NA VSEH POTREBŠČINAH PREPRIČAJTE SE!

Frank Veranth

ELY, Minn. - Phone 96.

PRIPOROČA SE ROJAKOM ZA NAROČILA TRDEGA IN MEHKEGA PREMOGA.

Narocite pravocasnno, da boste imeli kadar rabite.

SLOVENSKA GOSTILNA

Frank Medved

CHISHOLM, MINN.
Phone 101.

PRIPOROČA SE CENJENIM ROJAKOM V OBILEN POSET.

NAJBOJŠA POSTREŽBA Z VSAKOVRTNIMI PIJAČAMI.

PRISTOPAJTE K PODPOR NIM DRUŠTVAM IN JEDNOTAM!

Elco Theatre

ELY, MINN.

VAM VEDNO NUDI NAJBOLJŠE PREMİKAJOČE SLIKE, PETJE IN DRAMATIČNE PREDSTAVE. ZATO STE VLJUDNO VABLJENI, DA NAS OBISČETE.

Naše predstave so dobro izbrane za mlade in stare.

VSTOPNINA VEDNO SAMO 10c.

Predstave se začno vsak večer ob 8. in 9. uri. — Za sobote in nedelje imamo posebne programe, katerih ne smete zamuditi, da ne boste obžalovali.

J. A. GRAVES, lastnik

Prodajam

Concord vino sodček po \$20.00
Catabe " " " " " " 30.00
Tropinovo žganje, galona 2.50

Naročilu je priložiti gotovi denar ali pošto nakaznico. Umestno je naročiti blago sedaj, predno ne nastopi huda zima.

Z velepospovanjem

A. W. EMERICH,
vinska trgovina in distilacija žganja,
vogal Holmes & St. Clair Ave.,
CLEVELAND, OHIO.

KOVALL & SON, ELY, MINN.

GROCERIJSKA IN MANUFAKTURNA TRGOVINA

Tem potom naznanjamo cenj. občinstvu, da imamo v zalogi dosti novih oblek za dečke; dalje vsakovrstnih trpeznihih obuval in lepega blaga za ženske obleke. Cenj. odjemalcem se vljudno priporočamo za obilen poset pri nakupovanju.

V POSLOPJU SARTORI BROS. ELY, MINN.

KDOR ČITA POLUTEDNIK "NARODNI VESTNIK" IZVE NAJNOVEJŠE NOVICE IN PODKUJE SE V VEDAH, KI SO ZA PRAKTIČNO ŽIVLJENJE POTREBNE.

FIRST NATIONAL BANK

Chisholm -- Minn.

Kapital \$25.000. Preostanek \$29.318.

Osebnna odgovornost \$5,000.000.

Obrestuje denar po 3%

Prodaja parobrodne liste in posilja denar na vse strani.

Posebno pozornost dajemo Slovincem.

Pridite in se prepričajte!

CENTRALNA LECA.

ČISTO NA NOVO OPREMLJENO.

SOBE S PARNO KURJAVO, TOPLO IN MRZLO VOBO. UREJENE PO NAJBOLJ MODERNEM NACINU.

Park Hotel

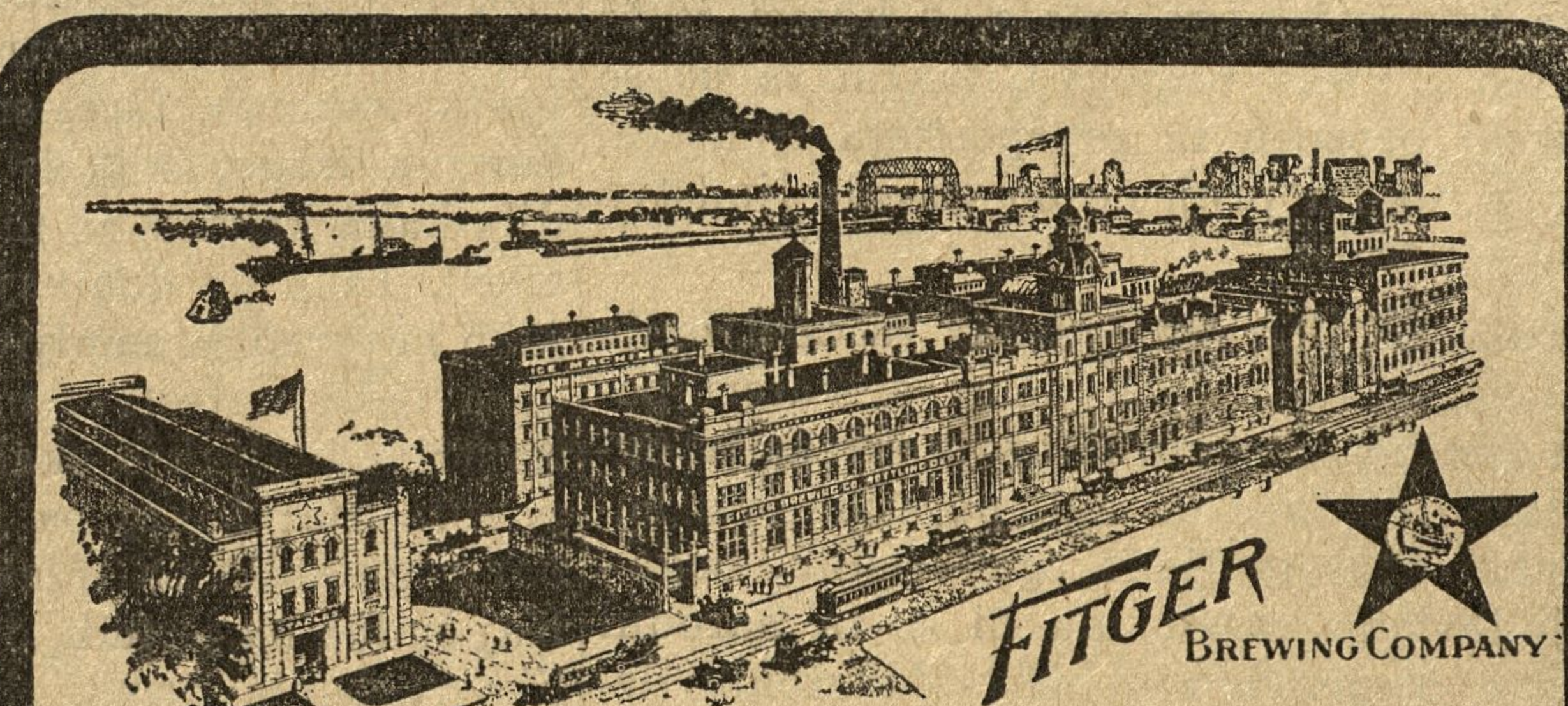
ILIJA RATKOVICH, lastnik

ŠTEV. 531, VOGAL ZAPADNE ŠESTE AVENUE IN SUPERIOR STREET

TELEFON: MELROSE 1673.

DULUTH, MINN.

SE PRIPOROČA SLOVINCEM ZA OBILEN POSET. CENE ZMERNE, POSTREŽBA TOČNA.

Fitger Brewing Co.
Duluth - Minn.

Večna slovenskih gostilničarjev toči Fitger pivo, v sodčkih in steklenicah varjeno iz pristnih snovi.

Josip Gerzin

zastopnik za ELY,

Minnesota.

M. F. SKALA, agent za "Pabst" Milwaukee in "Peoples" Duluth pivo.

Fina zaloga domačih in importiranih pijač vsake vrste, smodke in vse kar spada v gostilniško ovrt.

Se vljudno priporoča vsem cenjenim rojakom v

ELY, MINN.

Telephone No 52.

Prestolonaslednik Rudolf.

Njegov pustolovski, ljubavne spletkarije in njegova tajnostna smrt.

(Dalje.)

Priznajem iz vsega srca vse storjeno ter upam, da bodem hitro na vse svoje prejšnje pustolovščine.

Je izpisek iz izvirnega pisma in v tem smislu je pisal Rudolf očetu. Stefaniji je pa pisal.
Preljuba Stefanija!

Noboko sem ranil tvoje dobro srce. Nisem vreden, da se s tem približam tebi, tvoji čisti duši. Storim pa to vendar v namer, da bodeš napram meni dobrasrčna ter mi bodeš odpustila.

Pa dobro kristjanka, naučila si se odpustčati sovražnikom in tudi bodeš morebiti tudi meni. Prosim te za to. Tukaj sem v pustolovštinah te se mi sedaj predstavlja slika mojih pregreh. Zemeljiti na vse, živeti hočem za tebe, edino za tvojo ljubezen...

Teh pisem se razvidi, da je Rudolf v resnici začel premišljeno, kako bi mogel popraviti vse to, kar je prej zagrešil. Iz teh pisem opazimo, da je hotel pozabiti na Marijo in na vse svoje prejšnje pustolovščine.

Nekega dne, ko se je Rudolf vrnil iz sprehoda, mu Lariš reče: „Če ti ti si pisal in naznanil naš naslov?“ mu pade v besedo: „Če ti si pisal in naznanil naš naslov?“

„Če ti si pisal in naznanil naš naslov?“ mu pade v besedo: „Če ti si pisal in naznanil naš naslov?“

„Če ti si pisal in naznanil naš naslov?“ mu pade v besedo: „Če ti si pisal in naznanil naš naslov?“

„Če ti si pisal in naznanil naš naslov?“ mu pade v besedo: „Če ti si pisal in naznanil naš naslov?“

„Če ti si pisal in naznanil naš naslov?“ mu pade v besedo: „Če ti si pisal in naznanil naš naslov?“

„Če ti si pisal in naznanil naš naslov?“ mu pade v besedo: „Če ti si pisal in naznanil naš naslov?“

Rudolf v hotelu ne vpiše s svojim pravim imenom, temveč kako drugače.

Toda izslediti ni mogla ničesar. Neko jutro je čitala v časopisu, da je trgovec Ivan Schwitter prejšnji dan ustrelil krasnega gorskega orla. To jo je napravilo pozorno. Vedela je, da je Rudolf strasten lovec vsled česar si domisli, da bi bilo mogoče, da se Rudolf skriva pod tem imenom. Iz časopisov je tudi zvedela, da stanuje ta Schwitter v hotelu „Grand.“ Da bi se o tem prepričala, si najame ravno naproti vhodu hotela malo sobo, v kateri je sedela neprestano od ranega jutra do pozne noči.

Rudolf, opozorjen od Lariša, da je Marija iz Dunaja naenkrat izgubila, je bil prepričan, da ga bode tukaj iskala, ter je vsled tega redkeje zapuščal hotel kakor prej. Kadar je šel na sprehod, je to storil edino v zaprti kočiji te se dal navadno prepeljati do Bospora, kjer si je naročil čoln in se potem vozil po Bosporu.

Marija pa ni odnehala sedeti pri oknu najete sobice. In res, neki dan zapazi Rudolfa. Spoznala ga je takoj.

„Govoriti moram ž njim,“ vsklikne polglasno ter se obleče.

Vratar v hotelu ji radevolje pojasni, kje bo našla trgovca Schwitza. Ni poteklo desetine minute in ona je že stala pred Rudolfom. „Marija, ti tukaj!“ vsklikne Rudolf zelo iznenaden ter pobleđi.

„Da tukaj, Rudolf, prišla sem za teboj.“
„Za Boga, Marija, usoda je odločila drugače, morda se morava ločiti za vedno.“

„Kako to govoriš, Rudolf? Ali misliš ti resno? Ali je tvoja prisega nič? Ali se bojiš vsake malenkosti?“

„Oh da, Marija midva si nisva usojena,“ vzdihne Rudolf. „Marija sede k Rudolfu. Prime ga za rame in začne: „Rudolf, ti niti ne veš, kaj se je zgodilo na Dunaju. Prišla sem ti povedati. Jaz vem, da svoja biti ne morava nikoli, ali boli me, ker si se ti napram meni ohladil, zdaj ko sem že pretrpela toliko muke.“

„Kaj zamore stori?“
„Vidiš, tvoja prisega je piškav oreh. Jaz pa ne bodem zlomila svoje prisega. Umrla bodem za tebe... ti pa...“

„Ti umreti, pa vendar zakaj, kaj nama bode to pomagalo?“ vpraša Rudolf.

„Jaz bodem umrla, ni več daleč do tega. Imela sem s kneginjo Luizo Koburško dvojob in jaz sem zgubila.“

„Kaj to govoriš?“
„Kneginja Luiza me je razžalila in jaz sem ji napovedala dvojob. Ona je izžrebala življenje, jaz pa smrt, potegnila sem črno kroglico iz vrečice.“

„Kedaj, Marija, kje? O tem še ne vem ničesar!“
„To pa vse zaradi tebe, ali jaz se ne bojim smrti, umrla bodem z veseljem, ker vem da bom umrla za tebe. Tega nisem smela povedati nikomur, nikomur izdati, ker sem tako prisegla, ali ker si prelomil svojo prisego ti, zamorem jo tudi jaz svojo. S tem sem ti povedala vse.“

„Mogoče, da je ta dvojob bil sama prevara?“
„O, ne! žrebale sva dvakrat. Ona je vlekla in jaz sem vlekla, me ni bil vsakokrat kazalo smrt. V letu dni moram umreti.“

„To vse me je zelo iznenadilo, Marija, jaz nisem vedel do sedaj, še ničesar. Kaj si ti sklenila storiti?“
„Umreti želim.“

„Umreti, umreti!“ mrmral je Rudolf žalostno.
„Da, umreti, želela bi pa, da tudi ti držiš svojo besedo ter z menoj umreš.“
„Ja, svojo besedo? Oh, da spominjam se... v Mayerlingu... Ali jaz imam ženo otroka...“

(Dalje prihodnjič.)

